wmptm 1897 335

291. Niech U oznacza koło otwarte o środku 0 i promieniu 1, $H(U)$ rodzinę wszystkich funkcji holomorficznych w U.

Dowieść, że

(a) nie istnieje funkcja $f \in H(U)$ taka, że $\lim_{|z|\to 1} |f(z)| = \infty$;

(b) jeżeli $f(z) = \sum_{k=1}^{\infty} 5^k z^{(2k)!}$, to $f \in H(U)$ oraz

$$(*) \qquad \limsup_{r\to 1} \inf_{|z|=r} |f(z)| = \infty;$$

(c) jeżeli $f \in H(U)$ i jest spełniona równość (*), to f przyjmuje każdą wartość zespoloną nieskończenie wiele razy.

Zadanie z zawodów matematycznych dla studentów w Czechosłowacji (MSV 1982)

Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego

292. Niech f będzie funkcją holomorficzną w dziedzinie $G \subset C$. Niech $M_f = \{z \in G: \exists\, n, f^{(n)}(z) = 0\}$ oznacza zbiór tych wszystkich punktów zbioru G, w których zeruje się pewna pochodna funkcji f.

(a) Dowieść, że jeżeli M_f zawiera punkt wewnętrzny i zbiór G jest spójny, to f jest wielomianem.

(b) Dowieść, że jeżeli G jest kołem otwartym, to istnieje funkcja f, dla której M_f jest gęsty w G i różny od G.

Zadanie z zawodów matematycznych dla studentów w Czechosłowacji (MSV 1985)

Krótkie informacje

Z okazji rozpoczęcia III Kongresu Nauki Polskiej profesorowie Władysław Orlicz i Kazimierz Urbanik odznaczeni zostali Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski, a prof. Stanisław Łojasiewicz – Krzyżem Oficerskim.

*

Jury Medalu im. Wacława Sierpińskiego przyznało to wyróżnienie za rok 1986 profesorowi Jerzemu Łosiowi. Laureat wygłosił w dniu 14 marca 1986 r. wykład im. Wacława Sierpińskiego pt. *Grafy, modele i funkcje addytywne.*

*

Laureatami nagród Polskiego Towarzystwa Matematycznego za rok 1985 zostali Kazimierz Alster (nagroda im. S. Mazurkiewicza), Wojciech Banaszczak (nagroda im. S. Banacha), Anna Kamińska (nagroda im. T.

Ważewskiego), Włodzimierz Krysicki (nagroda im. W. Pogorzelskiego), Andrzej Skowroński (nagroda im. W. Sierpińskiego).

Nagrody dla młodych matematyków otrzymali Piotr Biler, Ewa Damek, Jacek Nikiel i Janusz Pawlikowski.

*

3 stycznia 1986 r. zmarł w Warszawie prof. dr Stanisław Turski. Urodził się 15 maja 1906 r. w Sosnowcu, studia matematyczne ukończył w roku 1928 na Uniwersytecie Jagiellońskim i podjął tam pracę jako nauczyciel akademicki. Doktorat uzyskał na UJ w roku 1935. Publikował wyniki z teorii równań różniczkowych, teorii liczb oraz różnych działów zastosowań matematyki.

W okresie okupacji był więziony w Sachsenhausen i Dachau. W pierwszych latach powojennych był profesorem i rektorem Politechniki Gdańskiej, jednym z organizatorów tej uczelni. W roku akademickim 1950/51 był profesorem Politechniki Warszawskiej, a od 1951 r. profesorem Uniwersytetu Warszawskiego. W latach 1952–1969 piastował godność rektora tej uczelni. Był inicjatorem studiów zastosowań technicznych matematyki na Uniwersytecie Warszawskim, organizatorem i kierownikiem Zakładu Obliczeń Numerycznych UW, założycielem i pierwszym dyrektorem Instytutu Informatyki UW. W roku 1975 otrzymał doktorat honorowy Uniwersytetu Śląskiego, w 1980 – Politechniki Gdańskiej.

Był aktywnym wieloletnim członkiem PTM, w latach 1928–1937 pełnił funkcję wicesekretarza Towarzystwa, był organizatorem i pierwszym prezesem Oddziału Gdańskiego PTM, w latach 1948–49 był wiceprezesem Towarzystwa. Był członkiem Rady Naczelnej ZBOWiD i przewodniczącym głównej Komisji Krajowej b. Więźniów Obozów Koncentracyjnych. Był organizatorem i przewodniczącym Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Austriackiej.

Odznaczony m. in. Orderem Budowniczych PRL, Orderem Sztandaru Pracy I klasy, tytułem honorowym Zasłużony Nauczyciel PRL.

*

8 kwietnia 1986 r. zmarł w wieku 75 lat Leonid Kantorowicz, wybitny matematyk i ekonomista radziecki, laureat nagrody Nobla w dziedzinie ekonomii (w 1975 r.).

*

Nagrodę Salema za rok 1985 otrzymał Thomas H. Wolff (California Institute of Technology), za prace z teorii interpolacji i nieliniowej teorii potencjału.

*

Nagrodę im. Łobaczewskiego przyznawaną co 4 lata przez Akademię Nauk Związku Radzieckiego za prace z geometrii otrzymał Herbert Busemann, emerytowany profesor Uniwersytetu Południowej Kalifornii.

*

Francuskie Towarzystwo Matematyczne utworzyło nagrodę im. d'Alemberta, która będzie przyznawana za prace w języku francuskim, przedstawiające matematykę szerokim kręgom odbiorców w sposób zrozumiały i interesujący.

*

Środowiskowa sesja naukowa *Przestrzenie funkcyjne i teoria aproksymacji* została zorganizowana w Poznaniu w dniach 26–27 września 1985 r. przez Oddział Poznański PTM, Uniwersytet Adama Mickiewicza, Politechnikę Poznańską oraz IMPAN Oddział w Poznaniu. Wygłoszono 26 komunikatów.

*

Instytut Matematyki Uniwersytetu Adama Mickiewicza zorganizował w Poznaniu w dniach 5–9 sierpnia 1985 r. konferencję poświęconą grafom losowym. Uczestniczyło 50 osób, wygłoszono 2 wykłady plenarne i 37 referatów.

*

Oddział Lubelski PTM zorganizował 15 listopada 1985 r. sesję naukową poświęconą pamięci Mieczysława Biernackiego w 25. rocznicę śmierci.

*

Pierwszy kongres Towarzystwa im. Bernoullich odbył się w Taszkiencie (ZSRR) w dniach 8–14 września 1985 r.

*

Papież Jan Paweł II powołał profesora Czesława Olecha na członka Papieskiej Akademii Nauk. Uprzednio na członków tej Akademii, grupującej przedstawicieli nauk ścisłych całego świata, powołani zostali: Wacław Sier-

piński, Karol Borsuk i Stanisław Łojasiewicz. Uroczyste wręczenie dyplomów odbyło się w październiku 1986 r. w czasie Zgromadzenia Ogólnego tej Akademii.

*

29 maja 1986 r. profesorowie Bogdan Bojarski i Zbigniew Ciesielski zostali wybrani na członków rzeczywistych Polskiej Akademii Nauk, a prof. Andrzej Białynicki-Birula został członkiem korespondentem Akademii.

*

14 maja 1986 r. Rada Państwa nadała tytuł profesora zwyczajnego Dominikowi Szynalowi, tytuł zaś profesora nadzwyczajnego Stanisławowi Walczakowi.

25 września 1986 r. tytuł profesora zwyczajnego otrzymała Zofia Szmydt.

22 października 1986 r. tytuł profesora nadzwyczajnego otrzymał Zbigniew Grande.

27 listopada 1986 r. Rada Państwa nadała tytuł profesora nadzwyczajnego Przemysławowi Wojtaszczykowi.

9 stycznia 1987 r. tytuł profesora zwyczajnego otrzymał Władysław Narkiewicz, a tytuł profesora nadzwyczajnego Piotr Mankiewicz.

12 lutego 1987 r. tytuł profesora nadzwyczajnego otrzymał Zdzisław Skupień.

*

Nagrody Sekretarza Wydziału III PAN za rok 1986 otrzymali Ewa Ligocka, Tadeusz Mostowski, Andrzej Wieczorek i Bogdan Ziemian.

*

Nagrody Polskiego Towarzystwa Matematycznego za rok 1986 otrzymali Józef Chaber (nagroda im. S. Mazurkiewicza), Henryk Hudzik (nagroda im. S. Banacha), Ewa Ligocka (nagroda im. S. Zaremby), Tadeusz Maćkowiak (pośmiertnie, nagroda im. W. Sierpińskiego), Józef Hawlicki (nagroda im. S. Dicksteina), Maciej Sysło (nagroda im. H. Steinhausa).

Nagrody PTM dla młodych matematyków otrzymali Piotr Grzeszczuk, Wojciech Kryszewski, Mariusz Lemańczyk, Ireneusz Szyszkowski, Mariusz Urbański i Jarosław Wróblewski.

*

10 maja 1986 r. zmarł Edward Otto, emerytowany profesor Politechniki Warszawskiej. Urodził się 13 października 1908 r. we Lwowie. W 1933 r. ukończył Politechnikę Lwowską, doktorat z matematyki uzyskał w 1936 r., habilitację w 1945, tytuł profesora nadzwyczajnego otrzymał w 1946 r., tytuł profesora zwyczajnego w 1961 r. W latach 1928–1937 pracował na Politechnice Lwowskiej kolejno jako zastępca asystenta, asystent, adiunkt. W roku 1937 przeszedł na Politechnikę Warszawską, z którą związał się aż do przejścia na emeryturę w roku 1975. W okresie okupacji wykładał na tajnych kompletach. Był organizatorem Instytutu Matematyki Politechniki Warszawskiej i długoletnim jego dyrektorem. W latach 1945–1955 obok pracy na Politechnice Warszawskiej prowadził również wykłady na Politechnice Łódzkiej.

Był aktywnym członkiem PTM od roku 1930, w latach 1972–1975 był wiceprezesem Towarzystwa. Przez 20 lat był członkiem Komitetu Głównego Olimpiady Matematycznej, w latach 1957–1964 pełnił funkcję kierownika Olimpiady.

Był autorem wielu prac i podręczników akademickich, m.in. podręcznika geometrii wykreślnej wydanego w serii *Monografii Matematycznych.*

Odznaczony m.in. tytułem honorowym Zasłużony Nauczyciel PRL, Krzyżem Kawalerskim OOP, Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

*

25 sierpnia 1986 r. zmarł w Warszawie prof. Witold Nowacki, członek honorowy Polskiego Towarzystwa Matematycznego.

Urodził się 20 lipca 1911 r. w Zakrzewie. Ukończył Wyższą Szkołę Techniczną w Gdańsku w 1934 r. Doktorat i habilitację uzyskał w 1945 r., tytuł profesora nadzwyczajnego w 1947, tytuł profesora zwyczajnego w 1952. Od roku 1952 był członkiem korespondentem, a od 1960 członkiem rzeczywistym Polskiej Akademii Nauk. W latach 1966–81 pełnił kolejno funkcje sekretarza naukowego, wiceprezesa i prezesa PAN.

Był inicjatorem utworzenia Międzynarodowego Centrum Matematycznego im. S. Banacha. Z wielką życzliwością odnosił się zawsze do Polskiego Towarzystwa Matematycznego.

Głównym przedmiotem jego działalności naukowej była mechanika teoretyczna i jej zastosowania. W tej dziedzinie ogłosił około 200 prac. Był jednym ze współtwórców teorii sprężystości.

Członek zagraniczny Austriackiej, Bułgarskiej i Czechosłowackiej Akademii Nauk, doktor honoris causa m.in. Politechniki Gdańskiej, Łódzkiej i Warszawskiej, Uniwersytetu Warszawskiego, uniwersytetów w Glasgow,

Liège, Grenoble. Członek wielu krajowych i zagranicznych towarzystw naukowych.

Odznaczony m.in. Orderem Budowniczych Polski Ludowej i tytułem honorowym Zasłużony Nauczyciel PRL. Dwukrotny laureat nagrody państwowej I stopnia.

*

R. H. Bing, wybitny specjalista amerykański z topologii geometrycznej, członek zagraniczny PAN, zmarł 28 kwietnia 1986 r. w Austin (Texas) w wieku 72 lat. Jego prace z zakresu rozmaitości trójwymiarowych miały decydujące znaczenie dla rozwoju teorii rozmaitości wielowymiarowych.

W sprawie lokalu Teliczkowej

W Polityce 52/1984, str. 15, ukazała się informacja o przejściu „człowieka-muchy" po linach we Lwowie (około 1929 r.) *nad dachami domów, po prawej stronie ul. Akademickiej, od ulicy Chorążczyzna do placu Akademickiego. Pierwszym etapem widowiska było przejście po linie przez Chorążczyznę na dom, w którym mieścił się po lwowsku zwany „handelek" Zofii Teliczkowej. Było to połączenie sklepu wędliniarskiego z barem. Pani Teliczkowa, tęgawa kobieta zwana „tyłeczkową", prowadziła interes sprawnie i dbała o napływ klienteli. Przed godziną 12 można było zjeść tam tzw. polskie śniadanie składające się z kieliszka wódki, kanapki, dania barowego i małego piwa lub lampki wina za złotówkę.*

Informacja ta uzupełnia zdanie Ulama (Wiadomości Matematyczne 23 (1981), str. 238), że kiedy nadchodziło południe, Stożek mówił do Banacha „wodzu prowadź" i wszyscy szli do pobliskiego lokalu Teliczkowej na wódkę i przekąski.

Z. S.

W sprawie roku urodzenia O. Nikodyma

W związku z wątpliwościami dotyczącymi roku urodzenia Ottona Nikodyma (por. Wiadom. Mat. 25 (1983), str. 75–88 oraz 27 (1986), str. 45–46), dr Alina Dawidowicz stwierdziła, że w archiwum Politechniki Krakowskiej znajdują się akta Nikodyma z okresu jego pracy w Krakowie w roku akad. 1945/46. Znajdująca się tam data urodzenia potwierdza to, co podawały źródła przedwojenne, to jest rok 1887.

W Wiadomościach Matematycznych 27, str. 46, błędnie wydrukowana została nazwa archiwum w Warszawie, powinno być: *Archiwum Zabużańskie.*

Z. S.